

Les dues exposicions de la tardor seran *Maria Girona / Ràfols Casamada: L'equilibri possible* (10N) i *Salvador Juanpere: Imatge i semblança* (30N)

El MDM prepara una mostra amb aspectes inèdits de la relació artística i personal de Maria Girona i Ràfols Casamada, que serà una aportació important a la historiografia de l'art català de postguerra

***Miralls de pedra*, d'Enrique Asensi, és a la Sala Pere Daura fins el 7 d'octubre; mentre que *El silenci de les magranes*, d'Andrea Torres Balaguer, a l'Espai d'art Pere Pruna fins l'11 de novembre**

Montserrat, setembre de 2018. El Museu de Montserrat (MDM) està preparant les dues exposicions de tardor, que s'inauguraran els dies 10 i 30 de novembre, respectivament. La primera és una mostra de producció pròpia, comissariada per l'historiador de l'art **Bernat Puigdollers**, membre de l'equip del MDM, que aprofundirà en el món íntim i personal de **Maria Girona i Albert Ràfols Casamada** i s'endinsarà en les arrels que uneixen les seves dues trajectòries, divergents i personals, però alhora properes i convergents. ***L'equilibri possible***, a la **Sala Daura del MDM**, que es presentarà als mitjans de comunicació el **divendres 9 de novembre** (la inauguració tindrà lloc l'endemà, dissabte 10 de novembre), és el resultat d'un llarg procés de recerca que aporta nombrosos aspectes fins ara inèdits de la seva trajectòria, que queden recollits en un extens catàleg que esdevindrà una aportació important a la historiografia de l'art català de postguerra.

Maria Girona (Barcelona, 1923-2015) i Albert Ràfols Casamada (Barcelona, 1923-2009) pertanyen a la generació d'artistes formada durant els primers anys quaranta. Tots dos, en aquest context difícil i poc estimulant del primer franquisme, van lluitar plegats, juntament amb molts altres artistes de la seva generació, per dinamitzar-lo i construir un ambient cultural modern i més lliure. Aquesta exposició, que es podrà veure fins el 5 de maig de 2019, aprofundirà en algunes de les iniciatives més rellevants de la seva trajectòria artística –la fundació del grup “Els Vuit”, els Salons d'Octubre, la fundació de l'Escola Eina...–, sense oblidar fets vitals comuns com el viatge d'estudis a París, becat per l'Institut Francès, o els estius passats a Calaceit i Cadaqués, reflex de dues vides complementàries. És, de fet, un aprofundiment als seus inicis artístics i a una vida en comú dedicada a l'art, sense oblidar les relacions i connexions de les seves obres, aparentment oposades, divergents, però alhora íntimament unides. Aquesta exposició vol ser, a més, una reivindicació de l'obra i la figura de Maria Girona, normalment a l'ombra, que, a més de conrear una obra pròpia i de qualitat sovint poc coneguda, va jugar també un paper decisiu en tot aquest procés de renovació de l'art de postguerra.

La segona exposició en preparació, que s'inaugurarà el **divendres 30 de novembre**, porta per títol ***Salvador Juanpere. Imatge i semblança*** i estarà comissariada per **Teresa Blanch**. Es podrà visitar a l'**Espai d'art Pere Pruna del MDM**.

Salvador Juanpere (Reus, 1953) és un destacat escultor de l'escena artística catalana que ha desenvolupat un singular llenguatge a l'entorn de l'ofici de l'escultor. Se serveix d'un gran virtuosisme tècnic que el connecta amb les tradicions clàssiques, precisament per situar conceptualment el treball escultòric en un estat de suspensió respecte a l'humanisme que el va caracteritzar en períodes precedents. En aquest procés finalista, feixuc, al qual hauria arribat la modernitat escultòrica a final del segle XX, l'artista reactiva amorosament, i alhora críticament, allò

que l'ha constituït per dins: els pedestals, les eines, els recursos de l'estatuària, els estris per transportar-la, els materials sobrants... tots ells són reproduïts literalment amb materials durs, com ara marbre, ferro, acer, pedra, formigó o bronze. El *model* acaba per ser la pròpia circumstància i contingència del taller, que Juanpere homologa amb la tasca escultòrica sostinguda dins d'una llarga temporalitat poblada pels seus escultors admirats (J. Oteiza, C. Brancusi, A. Giacometti, l'òrbita Bernini, J. Beuys, G. Penone, els *Povera*...), amb els quals estableix vincles ben visibles que oscil·len de forma dialèctica entre l'homenatge i la discussió als seus principis artístics. Per relacionar-se amb ells i també amb els poetes, matemàtics, pensadors i pensaments religiosos històrics, Juanpere s'alia amb la textualitat. Les paraules són, per a ell, un important suport de plasticitat viva que conviu de forma natural amb la matèria escultòrica, en intricats jocs de reflexió que impliquen i comprometen intensament l'espectador. En aquesta exposició del Museu de Montserrat es podrà veure una bona mostra de la seva creació.

Miralls de pedra, d'Enrique Asensi, fins el 7 d'octubre a la Sala Daura

Actualment, fins el 7 d'octubre, es pot veure a la Sala Daura del MDM la mostra *Miralls de pedra*, d'Enrique Asensi. Està formada per 25 obres, algunes d'elles inèdites, entre escultures de petit i gran format –amb una barreja de pedra i ferro- i pintures fetes a la cera. L'exposició, comissariada per Aina Mercader, pretén ser una aproximació a l'abstracció geomètrica d'aquest artista d'origen valencià, que l'any 1977 es va instal·lar a Alemanya i que actualment viu entre Colònia i Les Gunyoles (Avinyonet del Penedès). Aquesta mostra, amb algunes peces inèdites, presenta una tria de la seva producció portes endins, aixoplugada per les imponents bigues i jàsseres de Josep Puig i Cadafalch que sostenen el Museu de Montserrat.

I fins l'11 de novembre, la fotografia d'Andrea Torres Balaguer a l'Espai d'art Pere Pruna

L'Espai d'art Pere Pruna del Museu de Montserrat (MDM) continua, fins l'11 de novembre, amb la mostra *El silenci de les magranes*, formada per una trentena de fotografies –algunes de gran format- d'Andrea Torres Balaguer. L'obra d'aquesta jove artista barcelonina està influenciada pels somnis i el surrealisme. Explora la relació entre feminitat i natura a través del simbolisme i la tècnica de la transcripció dels somnis. Inspirades per referències del realisme màgic i de la teoria de la psicoanàlisi, les seves imatges experimenten amb el conscient i el subconscient. Pensant en el concepte d'escena-acció, l'artista crea obres que suggereixen relats i convida l'espectador a interpretar-les, procurant experimentar amb els límits entre la realitat i la ficció. La mostra està comissariada per Bernat Puigdollers.

Departament de Premsa i Comunicació de Montserrat

93 877 77 75 / 606 942 948 / oscarbardaji@abadiamontserrat.net